

ה"ת 5855/04/19 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד יוסף גנגינה

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 5855-04-19 מדינת ישראל נגד יוסף גנגינה	
לפני:	כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת:	מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז
	נגד
המשיב:	יוסף גנגינה
בשם המבקשת:	עו"ד משה יחזקאל
בשם המשיב:	עו"ד אלי כהן, עו"ד גד זילברשלג

החלטה

לפני בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים עד יום 1.6.20, על מנת לאפשר השלמת הליך שימוע.

1. לא אחזור על הרקע - הנתונים מפורטים בהרחבה בהחלטתי מיום 15.12.19 (להלן: ההחלטה הקודמת), בסיומה קבעתי:

"בבואי לערוך איזונים בתיק דנן מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על איכות חומרי החקירה (ואף איננו שנוי במחלוקת); בהתחשב בחלקם של המשיבים בעבירות, בהינתן קצב התקדמות החקירה - הסתיימה תוך 9 חודשים והמדינה ערוכה להגיש כתב אישום בכפוף לשימוע; בהתחשב בסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך - ראוי לאפשר למבקשת להחזיק בשלב זה רכוש בשווי העבירות המיוחסות למשיבים. שווי הרכוש נופל משמעותית משווי העבירות, ומכאן יש צורך בהותרת הרכוש כולו בחזקת המבקשת. אשר לתקופת התפיסה, דומה שבשלב זה די בפרק זמן נוסף בן 3 חודשים על מנת לאפשר את השלמת הליך השימוע וקבלת החלטה סופית" (פסקה 12).

2. בהסכמת הצדדים, ההחלטה ניתנת על בסיס כתבי הטענות, ללא צורך בדיון. לטענת המבקשת, נקבע מועד לשימוע בתיאום עם המשיב ליום 1.3.20, אך זה נדחה לבקשתו ליום 20.4.20. משכך יש להיעתר לבקשה באופן שיאפשר חילוט בתום ההליך בצד קיום ראוי והוגן של הליך השימוע.

המשיב חזר על עיקרי טיעוניו בהליכים קודמים (לא אחזור עליהם) והוסיף: המשך התפיסה פוגע בזכות הקניין של המשיב, בעקרון המידתיות, ומסב לו ולחברה שבבעלותו נזקים משמעותיים; למשיב חוב למס הכנסה (מעל מיליון ₪) המכביד עליו; לא כל חומרי החקירה הועברו לידי המשיב עובר לשימוע; עיון בחומרי החקירה שהתקבלו אצל המשיב

מגלה קשיים ראייתיים; גורמי האכיפה השתהו באופן בלתי סביר בחקירתם; אין וודאות כי פעולות החקירה נסתיימו; המשיב זקוק לדמי מחייה, באופן אישי ולצורך תפעול החברה שבבעלותו, והקושי מתעצם על רקע המשבר במשק לאור מצב החירום.

המבקשת טענה בתגובה כי הייתה ערוכה לקיום שימוע בהתאם לסד הזמנים שנקצב בהחלטה הקודמת, אך מועד השימוע נדחה לבקשת המשיב; כי איננה מחויבת להעביר למשיב אלא את עיקרי חומרי החקירה, וחרף זאת הגישה לעיונו טיוטת כתב אישום ואת רובו המוחלט של חומר החקירה (לא ניתן להעביר את יתרת המסמכים בשל מצב החירום); עוצמת התשתית הראייתית נקבעה בהחלטה הקודמת, עליה לא השיג המשיב, וממילא לא הצביע על נימוקים מיוחדים לסטות ממנה; החקירה הסתיימה בשלב זה, אך אין בכך כדי למנוע השלמות חקירה ככל שיימצא צורך בכך, לרבות כתוצאה מהליך השימוע; אשר לחוב הנטען למס הכנסה - מדובר בשומה עצמית משנת 2017. המבקשת נכונה לבחון מתווה לשחרור רכוש לצורך תשלום החוב, אך בדיקה זו מתעכבת מאחר שהמשיב לא הגיש למבקשת מסמכים רלוונטיים; אשר לטענות בדבר קשיים כלכליים וצרכי מחייה, היה על המשיב לתמוך אותן בתצהיר מגובה בראיות; עוד בעניין זה, חומרי החקירה מצביעים על מקורות הכנסה רבים ומגוונים העומדים לרשות המשיב.

3. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים מצאתי להיעתר לבקשה, ואנמק בקצרה. הקביעות בהחלטה הקודמת תקפות ועומדות בבסיס ההחלטה דנן: (-) חומרי החקירה נבחנו על ידי בית המשפט ונקבע קיומה של תשתית ראייתית כנדרש. (-) בהתאם נקבעו סיכויים של ממש להרשעה וחילוט בתום ההליך (בכפוף להגשת כתב אישום). (-) קיים פער משמעותי בין שווי העבירות לשווי התפוסים, המצדיק המשך תפיסת הרכוש במלואו. (-) החקירה קודמה באופן מהיר ויעיל. על כך יש להוסיף: (-) הפרקליטות ניצלה כראוי את פרק הזמן שחלף ונערכה לקראת שימוע עד תום תקופת התפיסה הקודמת. (-) לכאורה, די בחומרי החקירה שהועברו למשיב לצורך קיום השימוע, וממילא הדיון איננו עוסק בהליך השימוע, כי אם בהליך התפיסה. (-) הדיון בשימוע נדחה לבקשתו של המשיב. (-) המשיב לא תמך בתצהיר ובראיות את טענותיו בדבר נזק כלכלי, צרכי מחייה וצרכי העסק. (-) אשר לחוב הנטען למס הכנסה, אינני רואה הצדקה לאפשר תשלום מתוך רכוש המיועד לחילוט, וראו ע"ח (מחוזי מרכז-לוד) 2335-01-19 עמנואל טאדג'יב נ' מדינת ישראל (10.02.19), פסקה 9. ממילא המבקשת הודיעה כי היא נכונה לשקול את בקשת המשיב, אשר טרם העביר לעיונה מסמכים רלוונטיים.

4. נוכח המפורט לעיל, ראוי להתיר המשך תפיסת הרכוש על מנת לאפשר חילוטו בתום ההליך, ואני מקבל את הבקשה ומורה על הארכת תקופת התפיסה עד יום 1.6.20.

ניתנה היום, ו' ניסן תש"פ, 31 מרץ 2020, בהיעדר הצדדים,
ותישלח אליהם.